

الکاظمی نشان داده می‌خواهد ساختار امنیتی عراق را بازسازی کند

روایای روزنامه‌نگار عراقی در قدرت

سیدمهدی طالبی

روزنامه‌نگار

مصطفی الکاظمی، نخست‌وزیر فعلی عراق اگرچه به اندازه عادل عبدالمهدی برای ایرانی‌ها شناخته‌شده نبود اما کسانی که نوشته‌های او را در پایگاه‌های المانی‌تورم‌صدی کردند، با او دیدگاه‌هایش به‌خوبی آشنا بودند. یادداشت‌های الکاظمی نشان می‌داد که در دنیای او همچنان آمریکا قدرت هژمون است و عراق برای پیشرفت راهی جز همکاری نزدیک با این کشور ندارد. الکاظمی معتقد به همکاری با همه کشورهای همسایه و ایجاد توازن به‌ویژه در تعامل با ایران و عربستان سعودی است. او به واسطه سال‌ها فعالیت در امور امنیتی و اطلاعاتی و شناخت از منطقه غرب آسیا، می‌داند که تکیه به آمریکا و دوری از متحدی همچون ایران، نخست‌وزیر عراق را در تنگنای داخلی و منطقه‌ای قرار خواهد داد و بر همین اساس با وجود مبانی فکری اش، ناچار به ایجاد توازن در عراق است. نخست‌وزیر عراق تلاش می‌کند از ظرفیت همه بازیگران منطقه‌ای به‌ویژه در حوزه تعاملات اقتصادی با هدف توسعه عراق استفاده کند و عراق را به جایگاه رهبری چند دهه قبش بازگرداند. اما پیش از آن یک دستورکار ویژه دارد و آن سروسامان دادن به اوضاع آشفته امنیتی در عراق است. او در هفته‌های اخیر تلاش کرده کنترل بر گذرگاه‌های مرزی را از گروه‌های محلی گرفته و به نیروهای زیرنظر خودش منتقل کند. مجموعه عملکرد الکاظمی نشان می‌دهد او بیش از هر چیز برای نجات عراق از فساد و گروه و دسته‌بازی، به دنبال تقویت تمایلات ملی‌گرایانه بر اساس عراق محوری و اولویت دادن به منافع عراق و احساسات عربی است. الکاظمی در این مسیر مخالفانی نیز دارد اما به نظر نمی‌رسد او دولتش که وظیفه اصلی‌شان برگزاری انتخابات زودهنگام پارلمانی است، موفقیت چشمگیری در این عرصه کسب کنند.

باین وجود الکاظمی با هدف تقویت تعاملات منطقه‌ای و بین‌المللی عراق، سفر به عربستان، ایران و آمریکا را در دستور کار خود قرار داد. سفر به عربستان به دلیل وضعیت جسمانی پادشاه سعودی به بعد از عید قربان موکول شد، اما سفر به تهران طبق برنامه برگزار شد و نخست‌وزیر عراق روز گذشته به ایران آمد و با مقامات کشورهای دیدار و گفت‌وگو کرد. باتوجه به این سفر، در این گزارش به بررسی دیدگاه‌های نخست‌وزیر عراق و عملکرد او در کمتر از سه ماه گذشته پرداخته شده است.

الکاظمی چگونه به قدرت رسید؟

مصطفی الکاظمی ۱۸ اردیبهشت ۹۹ (۷ می ۲۰۲۰) پس از ماه‌ها کشمکش سیاسی در عراق جایگزین عادل عبدالمهدی در سمت نخست‌وزیری عراق شد. عراق از مهرماه سال ۱۳۹۸ (اکتبر ۲۰۱۹) درگیر اعتراضات ضد دولتی بود. الکاظمی بلافاصله پس از استعفا ایجابی عبدالمهدی در روز هشتم آذر (۲۹ نوامبر ۲۰۱۹) حزب الحکمه به رهبری عمار حکیم الکاظمی را برای جایگزینی وی به دیگر گروه‌های شیعه پیشنهاد داد. الکاظمی همچنین از حمایت‌های برهم‌صالح، رئیس‌جمهور کردتبار عراق برخوردار بود. الکاظمی اما با وجود این حمایت‌ها نتوانست در راینی‌های اولیبه شانس‌ی داشته باشد اما برهم صالح گزینه‌های بزرگ‌ترین ائتلاف پارلمان عراق یعنی ائتلاف البنا را رد کرد تا بن‌بست سیاسی از طریق متعارف گشوده نشود. مشکلات اقتصادی، دولت پیشبرد امور، اعتراضات، دخالت‌های نظامی و بمباران‌های عراق وضعیت را به پیچیده‌ترین حالت خود رسانده بود. آخرین تلاش‌ها قبل از نخست‌وزیری الکاظمی برای به قدرت رساندن عدنان الزرفی در جریان بود؛ سیاستمدار کارکنشته عراقی که آمریکایی‌ها او را با خود به عراق آورده و استاندار نجف کرده بودند. او بعدها در دولت حیدر العبادی معاون نخست‌وزیر شده بود و در پارلمان عراق نیز رئیس فراکسیون پارلمانی النصر به رهبری العبادی بود. الزرفی که به وابستگی به آمریکا شناخته می‌شد ازسوی گروه‌های شیعه مورد پذیرش قرار نگرفت تا همگان را لاجبار روی الکاظمی توافق کنند.

پلوسی: کاخ سفید را «پاکسازی» می‌کنیم

رئیس مجلس نمایندگان آمریکا با اشاره به سناریوی احتمالی شکست ترامپ در انتخابات و امتناع او از ترک قدرت ابراز کرد، چنانچه رئیس‌جمهور کنونی کاخ سفید را ترک نکند، «پاکسازی اش» می‌کنیم. به گزارش ایسنا، سخنان نانسی پلوسی، در مصاحبه با ام‌اس‌ان بی‌سی، یک روز بعد از آن مطرح شد که دونالد ترامپ در گفت‌وگو با مجری فاکس نیوز تأیید نکرد که نتایج انتخابات نوامبر را می‌پذیرد یا خیر. درحالی که برخی از دموکرات‌ها نگران تبعات اقدام ترامپ در عدم پذیرش نتایج انتخابات ریاست جمهوری هستند، پلوسی در کمال آرامش گفت: «حقیقت این است که، چه او تاکنون فهمیده باشد یا نه، او بیرون خواهد رفت.» وی افزود: «صرفاً اینکه او ممکن است نخواهد کاخ سفید را ترک کند، بدین معنا نیست که ما مراسم تحلیف برگزار نمی‌کنیم تا یک رئیس‌جمهور منتخب ایالات متحده روی کار بیاید.»

چگونه می‌اندیشد؟

دوران جوانی الکاظمی با حکومت دیکتاتوری حزب بعث به رهبری صدام حسین همزمان بود. او مبارزات سیاسی خود علیه صدام را در قالب احزاب و گروه‌های شیعه آغاز کرد اما به سرعت مجبور شد کشورش را ترک کند. الکاظمی با ترک کشور تقریباً ارتباط ریشه‌ای خود با گروه‌های شیعه را قطع و سعی کرد مسیر جدیدی را برای ادامه کار سیاسی انتخاب کند، رسانه، جایی بود که الکاظمی خود را به‌ان علاقه‌مند و مستعد یافت؛ جایی که او توانست نبوغش در تحلیل و طبقه‌بندی مسائل را کشف کرده و رشد دهد. او مدتی سردبیر بخش عراق مجله نیوزویک بود و مدتی هم ستون نویس و سردبیر بخش عراق المانی‌تور بود. بازگشت او به عراق نیز از طریق امور رسانه‌ای و پژوهش صورت گرفت. او بین سال‌های ۲۰۰۳ تا ۲۰۱۰ مدیرعامل «بنیاد الذاکره» عراق در لندن بود. این بنیاد به دنبال مستندسازی جنایات صدام در کشورهای مختلف فعالیت داشت. در عراق نیز این بنیاد توانسته بود به بسیاری از اسناد دستگاه‌های حکومتی رژیم بعث دست پیدا کرده و میلیون‌ها سند را در اختیار خود گرفته و از این کشور خارج کند. حداقل دو دهه کار رسانه‌ای در حوزه عراق، یک دهه کار سنگین پژوهشی و دسترسی به سری‌ترین اسناد رژیم بعث در کنار استعدادهای الکاظمی در طبقه‌بندی و تحلیل اطلاعات باعث شد تا حیدر العبادی در سال ۲۰۱۶ او را رئیس سازمان اطلاعات عراق کند. الکاظمی بعد از در دست گرفتن این مسئولیت، با هوشمندی به مقابله با سیاست‌زدگی و سیاسی‌کاری در مجموعه اطلاعات عراق پرداخت و به‌خوبی توانست آن را به سازمانی حرفه‌ای با کارکرد ملی تبدیل کند. به‌دلیل همین سوابق، بسیاری از طرفداران الکاظمی وی را شخصیتی زبده و حرفه‌ای می‌دانند که تحت هیچ شرایطی مجموعه‌های تحت‌مدیریتش را به کارهای بی‌فایده سیاسی آلوده نمی‌کند. او در مقالات مختلفی این نگاه خود را تشریح کرده است. الکاظمی از مدت‌ها قبل در مقالات خود دو وزارت دفاع و کشور را جزء وزارتخانه‌هایی دانسته بود که باید به هر شکلی که شده در عراق غیرسیاسی شوند. به اعتقاد او این دو نهاد حاکمیتی بوده و باید توسط افراد فن‌سالار اداره شوند، نه افراد معرفی شده طی فرآیند سهمیه مذهبی و قومی. در حوزه بین‌المللی افکار الکاظمی به شدت تحت‌تأثیر مسیر زندگی او بوده است. الکاظمی فروپاشی رژیم صدام به دست آمریکا را دیده و مدت‌ها در این کشور زندگی کرده و در مراکز آمریکایی فعالیت داشته است. او آمریکا را کشوری بی جایگزین و بی‌همتا می‌بیند که روابط با آن لازم و غیرقابل‌مقایسه با دیگران است. به همین دلیل نخست‌وزیر عراق در حوزه منطقه‌ای معتقد است بغداد برای ایجاد موازنه باید همان گونه که روابط خوبی با ایران دارد، روی به همکاری‌های گسترده‌ای با عربستان بیاورد تا بتواند در تعامل با این دو کشور، سود ببرد. با این وجود او هنگامی که بحث رابطه با آمریکا

پیش می‌آید هیچ‌گاه به دنبال موازنه واشنگتن با مسکو نیست بلکه آمریکا را بازنگری بی‌همتا می‌بیند. به‌عنوان نمونه زمانی که قرار بود در عراق مرکزی برای مقابله با داعش تأسیس شود و روس‌ها نیز در آن عضو باشند، الکاظمی در مقاله‌ای در المانی‌تور از حضور روس‌ها در منطقه ابراز نگرانی کرد.

۷۵ روز نخست‌وزیری

کابینه الکاظمی در واقعیت، کابینه موقت عراق بود. او از پارلمان رای اعتماد گرفت تا شرایط برای برگزاری یک انتخابات سالم در عراق را-که خواسته اصلی معترضان بود- فراهم کند. او و کابینه‌اش وظیفه چندانی برای مقابله با فساد مالی و اداری، بحران‌ها و خدمات‌رسانی نداشتند و تنها باید به مأموریت اصلی که همان تهیه مقدمات برگزاری انتخابات بود، تمرکز می‌کردند اما تا کنون که چنین نشده است. عملکرد نخست‌وزیر عراق تا امروز نشان داده که او تلاش می‌کند تغییرات ساختاری به‌ویژه در بخش‌های امنیتی ایجاد کند و پس از آن به سایر امور بپردازد. با این‌حال اما الکاظمی در شرایطی به قدرت رسید که اوضاع داخلی منطقه‌ای و بین‌المللی کمی پیچیده بود. او در دوره‌ای بر سر آمد که نفت به‌دلیل بحران کرونا و جنگ نفتی عربستان و روسیه، تا منفی ۳۷ دلار هم قیمت گذاری شد. براساس آمارها، عراق سال گذشته حدود ۸۰ میلیارد دلار درآمد داشته است. با توجه به نزدیک به هفت میلیون کارمند دولتی در این کشور، ۵۰ میلیارد دلار این درآمد به حقوق کارمندان اختصاص پیدا کرده است. با یک‌سوم شدن قیمت نفت نسبت به سال گذشته، عراق حتی قادر به کسب نیمی از درآمدهای نفتی خود نیز نخواهد بود. بغداد حتی اگر نیمی از درآمدهای نفتی سال گذشته را کسب کند هزینه‌ای به جز حقوق کارمندان نداشته باشد، ۱۰ میلیارد دلار کم دارد. نخست‌وزیر عراق به‌منظور حل این مشکل سعی کرد با مذاکره با طرف‌های منطقه‌ای مانند عربستان، آنها را راضی به پرداخت کمک به عراق کند که البته تا به حال به موفقیتی دست پیدا نکرده است. در جریان سفر او به عربستان که به‌دلیل بیماری پادشاه سعودی لغو شد، نخست‌وزیر عراق به دنبال حضور فعالانه عربستان در طرح‌های اقتصادی بغداد بود. گام دوم الکاظمی، در عرصه داخلی برداشته شد. او معتقد است بدون یک دولت مقتدر، در عراق هیچ کاری نمی‌توان کرد. بر همین اساس هم با اقتدار حقوق مقامات عالی‌رتبه را به شدت کاهش داد و پس از آن، حقوق دیگر کارمندان را کاهش قابل‌ملاحظه‌ای داد. او همچنین حقوق افراد چندشغله را به یکی از مشاغل دولتی‌شان محدود کرد و کمک‌هزینه بسیاری از آسیب‌دیدگان از رژیم بعث را نیز کاهش داد و یا قطع کرد. با وجود این موارد، پرداخت حقوق کارمندان و بازتنشنگان عراقی‌ها را تاخیر داشته است. به‌جز عرصه اقتصادی، اقدام بعدی نخست‌وزیر عراق سعی در افزایش قدرت در نهاد‌های امنیتی و نظامی بوده است. او

وزاری دفاع و کشور را با کمترین توجه به سهمیه‌های حزبی در اختیار خود گرفت، چرا که معتقد بود این دو وزارتخانه قابلیت سهمیه‌بندی ندارند. الکاظمی، عثمان الغانمی، رئیس ستاد ارتش یعنی یک نظامی را وزیر کشور کرد و جمعه عناد سعدون خطاب الجبوری، فرمانده نیروی زمینی را نیز به سمت وزارت دفاع منصوب کرد. این دو فرد بدون آنکه از وابستگی‌های حزبی بهره ببرند، دارای رده‌های بالایی نظامی بودند. الکاظمی در دیگر حوزه‌های امنیتی نیز دست به اقداماتی زد. عبدالوهاب الساعدی، معاون پیشین سازمان مبارزه با تروریسم را که به دلیل ارتباط با سفارت آمریکا و طراحی کودتا توسط عبدالمهدی برکنار شده بود، به ریاست این سازمان رساند و ارتقای درجه داد. در دیگر حوزه‌ها نیز وی دستت به تخصصی کردن مسئولیت‌ها زد. وی مسئولیت‌های فالح فیاض، سیاستمدار بلندپایه عراقی را نیز به صورت کامل از یک‌دیگر منفک کرده و سمت وی را تنها در مسئولیت رئیس هیات حشدالشعبی تمدید کرد. او همچنین قاسم الاعرجی، وزیر کشور سابق عراق در زمان العبادی را به‌عنوان مشاور امنیت ملی انتخاب و عبدالغنی الاسدی، رئیس پیشین سازمان مبارزه با تروریسم را در سمت رئیس دستگاه امنیت ملی جایگزین فالح فیاض کرد. اقداماتی که نشانگر نگاه الکاظمی به دستگاه‌های امنیتی و نظامی برای تخصصی تر شدن بود. با این‌حال سابقه افرادی که او بر سر کار آورده است، کمی قابل تامل است. نخست‌وزیر عراق، در بهترین حالت، این افراد را جایگزین کسانی کرده که افراد نزدیک به گروه‌های مقاومت به حساب می‌آمدند. بعضی از این افراد مانند عبدالوهاب الساعدی توسط افراد نزدیک به گروه‌های مقاومت از دستگاه‌های امنیتی کنار گذاشته شده بودند. گفته می‌شود الساعدی از طریق ارتباط با سفارت آمریکا مأموریت یافته بود با استفاده از فضای اعتراضات علیه عادل عبدالمهدی کودتا کند؛ مساله‌ای که با لوفتن باعث برکناری وی از دستگاه مبارزه با تروریسم شد. این دستگاه با ۵۰ هزار نیرو توسط آمریکایی‌ها در عراق تشکیل شده و از تسلیحات و آموزش‌های آمریکایی برای فعالیت استفاده می‌کند. الکاظمی به همین علت در عرصه امنیتی مورد انتقاد گروه‌های مقاومت عراق قرار گرفته است. الکاظمی همچنین در مواردی با حشدالشعبی دچار اختلافات و درگیری‌هایی شده است. نمونه برجسته‌آن دستور شخص نخست‌وزیر عراق برای حمله به یکی از مقرهای حشدالشعبی بود که طی آن ۱۳ نفر از اعضای حشدالشعبی وابسته به گروه کتائب حزب‌الله توسط نیروهای مبارزه با تروریسم عراق بازداشت شدند. بازداشت این افراد که به گروه کتائب حزب‌الله‌تعلق داشتند، بحرانی بی‌سابقه برای او بود. نیروهای کتائب حزب‌الله اصلی‌ترین گروهی در عراق هستند که آمریکا به‌شدت به دنبال ضربه زدن به آن است. آمریکا او‌اخر سال گذشته میلادی با حمله به مواضع این گروه در مرز با سوریه ده‌ها نفر از اعضای کتائب حزب‌الله را به شهادت رسانده بود. همچنین ابومهدی المهندس،

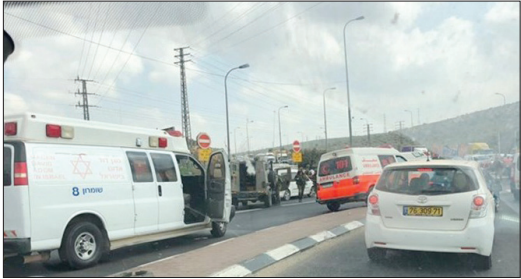
رئیس ستاد حشدالشعبی نیز که در حمله هوایی به فرودگاه بغداد به شهادت رسید از بنیانگذاران کتائب حزب‌الله بوده است. دستگیری اعضای گروهی با این مختصات با واکنش شدید حشدالشعبی روبه‌رو شده و آنها با نشان دادن واکنش قاطع خود باعث عقب‌نشینی الکاظمی از پیگیری طرحی شدند که خواست آمریکایی‌ها را نیز به دنبال داشت. نخست‌وزیر عراق که آمریکا را عنصری بی‌همتا در جهان می‌دید با روبه‌رو شدن با احساسات و توان نظامی گروه‌های ضد آمریکایی در عراق درس خوبی را فرا گرفت و گفته می‌شود از این نیروها عذرخواهی کرده است. با این وجود او چند روز بعد دست به اقداماتی در کاهش قدرت رئیس هیات حشدالشعبی زد.

در حوزه سیاسی الکاظمی سعی کرده است به گروه‌های مورد حمایت آمریکا نزدیک باشد و سعی کند به عربستان سعودی نیز نزدیک شود. بزرگ‌ترین موفقیت طرفداران الکاظمی در عرصه داخلی تشکیل فراکسیون به رهبری عمار حکیم بوده است. او که پیش‌تر رهبر جریان الحکمه با ۱۹ نماینده در پارلمان بود، در ائتلاف جدید که نمایندگانی از گروه‌های دیگر مانند النصر نیز به آن پیوسته‌اند، رهبری یک فراکسیون ۴۱ عضوی را در پارلمان عراق برعهده دارد. کارکرد اصلی این فراکسیون حمایت از نخست‌وزیر فعلی عراق است. عمار حکیم در سال‌های اخیر با جدایی از مجلس اعلائی انقلاب اسلامی عراق به سمت آمریکا تمایل پیدا کرده و در پیشبرد دستور کار‌های واشنگتن در عراق با آمریکا همکاری می‌کند.

شکاف‌ها و پیچیدگی‌های عراق به اندازه‌ای است که انتظار رفع آنها آن هم ازسوی یک دولت موقت غیرعقلانی باشد. الکاظمی تا کنون توانسته اقدامات مهمی را انجام دهد ولی دستور کار اصلی خود را فراموش کرده است. او بعد از نزدیک به سه ماه، اخیراً اعلام کرده که به‌زودی زمان برگزاری انتخابات را اعلام می‌کند اما هنوز این تاریخ را اعلام نکرده است.

آنچه ایران می‌خواهد

در بین کشورهای همسایه، ایران پس از سقوط صدام، مهم‌ترین کشور تأثیرگذار در عراق بوده است. حمایت‌های نظامی و مستشاری ایران به گروه‌های مقاومت برای بیرون راندن نیروهای آمریکایی در عراق و نقش تهران در مقابله با داعش، در دوره‌ه حساس حاکمیت عراق را حفظ کرد. بزرگ‌ترین هدف تهران، تبدیل عراق به همسایه‌ای مستقل و پایتاث بوده تا از این طریق بتواند ضمن تأمین امنیت خود، به طرف‌های دیگر اجازه استفاده از عراق برای ضربه زدن به ایران را ندهد. با توجه به حضور نظامی آمریکا در عراق و توطئه‌های واشنگتن علیه ایران، تهران روی کار آمدن عناصر وابسته به آمریکا در عراق را تهدیدی برای منافع ملی و کشور می‌داند و این مساله را نیز در مذاکرات به طرف‌های عراقی گوشزد کرده است. تهران نه تنها در عراق که در کل منطقه مخالف حضور نیروهای خارجی است و یکی از اولویت‌های خود را نیز بر اخراج نیروهای خارجی به‌ویژه آمریکایی از منطقه استوار کرده است. علاوه بر این با توجه به تجربه دو دهه اخیر، تهران از حامیان حفظ حشدالشعبی در عراق است. تهران معتقد است گروه حشدالشعبی که دارای ریشه‌های ملی است می‌تواند بهترین راه برای مقابله با تروریسم باشد. در سال ۲۰۱۴ با حمله داعش ارتش عراق عملاً فروپاشید و نیروهای حشدالشعبی توانستند راه ایران گروه تروریست را سد کرده و کشور را پاکسازی کنند. تهران مشکلی با همکاری‌های اقتصادی و تجاری عراق با آمریکا ندارد اما به شدت مخالف حضور نظامی آمریکا در عراق است. یکی از وجوه حضور واشنگتن در عراق دستیابی به توان حمله به ایران بوده است. مساله‌ای که دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکانیز سال گذشته به آن اشاره کرده و گفت نیروهای آمریکایی را در عراق نگه می‌دارد تا بتواند ایران را کنترل کرده و بر آن نظارت داشته باشد. ازسوی دیگر نیروهای آمریکایی مستقر در عراق در اقدامی تادر، سردار سلیمانی فرمانده سپاه قدس ایران به‌عنوان یکی از بلندپایه‌ترین مقامات ایرانی را در بغداد ترور کرده‌اند. استفاده عملی از فضای عراق علیه منافع ایران باعث شده تهران پس از ترور سردار سلیمانی اعلام کند، سیاست ایران از این پس اخراج نظامی آمریکا از منطقه است.

آمار عملیات‌های مقاومت در کرانه باختری

براساس گزارش‌ها، فلسطینی‌ها در شش ماه نخست سال جاری میلادی بیش از ۱۲۰۰ عملیات مقاومتی علیه صهیونیست‌ها انجام داده‌اند. به گزارش فارس، وبگاه لبنانی «العهد» به نقل از روزنامه صهیونیستی «مکور ریشون» اعلام کرد، در این شش ماه کشته شدن یک نظامی صهیونیستی و زخمی شدن ۱۴۵ صهیونیست دیگر در عملیات‌های مقاومتی ثبت شده است. در ادامه این گزارش آمده، بیشتر این اقدامات مقاومتی علیه صهیونیست‌ها با پرتاب سنگ یا کوکتل مولوتف بوده است. همچنین فلسطینی‌ها در ماه ژوئن اقدام به پرتاب دو بمب دستی کردند که طی انفجار یکی از آنها، یک نظامی صهیونیست زخمی شد. در این مدت شش عملیات زیرگیری با خودرو نیز انجام شده که منجر به زخمی شدن ۱۵ نظامی صهیونیست شده؛ چهار تن از مجربان این عملیات‌ها به شهادت رسیده‌اند و دو نفر دیگر بازداشت شده‌اند.

گزارش امنیتی انگلیس درباره تهدید روسیه

کمیته اطلاعات و امنیت پارلمان انگلیس روز سه‌شنبه پس از ۱۸ ماه کش و قوس‌های اداری، گزارش جنجالی و ادعایی تهدید روسیه برای فرآیندهای سیاسی انگلیس را منتشر کرد و مدعی شد که دولت مسائل امنیتی را نادیده گرفته است. در این گزارش ادعا شده که شواهد معتبر و معقولی وجود دارد که نشان می‌دهد روسیه در کارزارهای تبلیغاتی پیش از برگزاری همه‌پرسی جدایی اسکاتلند از انگلیس در سال ۲۰۱۴ رخنه کرده است. اما برخلاف آنچه پیش‌تر در رسانه‌ها ادعا شده بود، گفته شده که مدرکی درباره دخالت مسکو در همه‌پرسی خروج انگلیس از اتحادیه اروپا در سال ۲۰۱۶ موجود نیست. قانون‌گذاران انگلیسی با این حال عنوان کرده‌اند که دولت برای پیگیری دخالت مسکو در جریان همه‌پرسی برگزیت (سال ۲۰۱۶) اهمال کرده و خواستار تصویب قانون جدیدی برای مقابله با این تهدیدات شدند.

انفجار در اوکراین

گزارش‌ها از وقوع یک انفجار در «کی‌یف» پایتخت اوکراین خبر می‌دهند. محل این انفجار در نزدیکی یک ایستگاه مترو گزارش شده است. به گزارش مهر به نقل از اسپوتنیک، روز گذشته انفجاری در نزدیکی ایستگاه مترو «مینسکایا» در کی‌یف پایتخت اوکراین این منطقه را به لرزه درآورد. در تصاویری که از لحظه انفجار در رسانه‌های اوکراینی منتشر شده، برخی نیروهای پلیس در حال خارج کردن شهروندان از ایستگاه مترو و نزدیک محل انفجار هستند. بنابر آنچه منابع خبری گفته‌اند، انفجار پس از گروگانگیری ازسوی مهاجم مسلحی رخ داده است که با گروگانگیری مسافران دو اتوبوس، تهدید به منفجر کردن بمب در خارج از این اتوبوس کرده بود. تعداد مسافران گروگانگیری شده، حدود ۲۰ نفر عنوان شده بود. پیش از انفجار نیز چمدان مشکوکی در نزدیکی محل حادثه کشف شده بود.